

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1293/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614204465
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6614204465.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom 824 96 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnenou Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom 811 04 Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti odporkyni : I. H., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C., F. XXX/XX, zastúpená splnomocneným advokátom JUDr. Patrikom Podhorským, so sídlom Advokátska kancelária 811 01 Bratislava, Zámocká 36, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie so sídlom 811 02 Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, zastúpené splnomocneným advokátom JUDr. Patrikom Podhorským, so sídlom Advokátska kancelária 811 01 Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 1641,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec číslo konania 9C/110/2014-43 zo dňa 30.07.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 1641,08 eur s príslušenstvom v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že navrhovateľ sa voči odporkyni domáhal svojho nároku vyplývajúceho zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.07.2009. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že mal byť odporkyni poskytnutý úver, resp. úverový limit vo výške 1493,73 eur, ktorý sa odporkyňa, ako úverová dlžníčka, zaviazala splácať v dohodnutých splátkach a za dohodnutých podmienok. Súd zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou právne posúdil ako vzťah spotrebiteľský podľa ustanovení § 52 a násl. Občianskeho zákonníka a vyhodnotil poskytnutý úver ako spotrebiteľský úver, pričom súd aplikoval právnu úpravu zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne citoval ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a/, b/, § 4 ods. 1, ods. 2 a § 4 ods. 3, ods. 4 a 5 tejto osobitnej právnej normy. Následne potom súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že oboznámením sa s obsahom zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bolo nepochybne preukázané, že úverová zmluva neobsahuje konečnú splatnosť úveru. Tento údaj bol doplnený v oznámení veriteľa o schválení úveru, pričom navrhovateľ nepreukázal, že oznámenie odporkyni doručil do vlastných rúk. Ďalej súd konštatoval, že údaje obsiahnuté v zmluve o revolvingovom úvere sú nejasné a nezrozumiteľné pre bežného občana. Mechanizmus splácania nasvedčuje tomu, že odporkyni bol poskytnutý tzv. klasický úver. Nasvedčuje tomu čerpanie úveru a dohodnutý spôsob splácania. Súd ďalej konštatoval, že odporkyňa žiadnu ďalšiu sumu podľa úverovej zmluvy nečerpala, takže odporkyni nebol poskytnutý navrhovateľom revolvingový úver. Navrhovateľ poskytol odporkyni finančné prostriedky vo výške 1493,73 eur, pričom odporkyňa zaplatila navrhovateľovi celkom 2875,08 eur, preto súd návrh zamietol. Úverovú zmluvu vzhľadom na neurčitost' a nezrozumiteľnosť považoval súd za absolútne neplatný právny úkon, keďže nemá náležitosti predpokladané ustanovením § 37 Občianskeho zákonníka, takže odporkyňa bola povinná vrátiť navrhovateľovi len sumu, ktorú jej reálne vyplatil, teda 1493,73 eur. V závere odôvodnenia rozsudku súd konštatoval, že aj v prípade, ak by zmluva o úvere bola platná, musel by ju považovať za úver bez poplatkov a bezúročný, pretože

neobsahuje náležitosti uvedené v písmene g/ ods. 2 § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené údaje v zmluve o úvere nie sú uvedené, navrhovateľ ich doplnil len v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, avšak doručenie tohto oznámenia odporkyni do vlastných rúk nebolo preukázané. V zmluve sa vyžaduje časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe konkrétnych vstupných údajov a bolo úlohou navrhovateľa, aby tieto údaje uviedol aj v zmluve o úvere tak, aby bolo odporkyni zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Následne súd rozhodol o trovách prvostupňového konania s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. a odporkyni, ako v konaní úspešnej účastníčke, nepriznal náhradu trov konania, pretože si ich neuplatnila.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, nakoľko sa domnieva, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Záver súdu o neurčitosti a nezrozumiteľnosti zmluvy o revolvingovom úvere je nepreskúmateľný, nakoľko zistiť, čo je dôvodom neurčitosti a nezrozumiteľnosti (aké skutkové dôvody a aké právne dôvody) je z rozsudku nemožné. Keďže sa podľa názoru odvolateľa súd obsahom zmluvného vzťahu nezaoberal, potom jeho závery sú minimálne predčasné. Z obsahu zmluvy jednoznačne vyplýva, že po jej uzavretí došlo k poskytnutiu úveru a v prípade, ak by boli splnené dohodnuté zmluvné podmienky, bol by vyplatený aj revolving. K poskytnutiu revolvingu (ako v poradí druhého úveru) nedošlo, nakoľko neboli splnené dohodnuté podmienky (čím sa však konajúci súd ani len nezaoberal) a navrhovateľ ani len netvrdil, že bol revolving poskytnutý. Navrhovateľ uvádza, že v rámci záväzkového vzťahu došlo na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere len k poskytnutiu úveru a odporkyňa tento svoj záväzok nespĺnila. Ohľadom údajnej absencie konečnej splatnosti úveru poukazuje navrhovateľ na skutočnosť, že údaje o konečnej splatnosti úveru vyjadruje dátum splatnosti poslednej splátky a je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, tvoriacom súčasť zmluvy. Tieto údaje navyše vyplývajú aj zo zmluvných dojednaní v článku 4., ods. 4. 6. Zmluvných dojednaní zmluvy o úvere. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa splátkového kalendára, je dňom konečnej splatnosti úveru. Z dátumu splatnosti poslednej splátky je každému priemernému spotrebiteľovi zrejmé, aký je deň konečnej splatnosti. Na základe uvedeného potom navrhovateľ navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie a uloží odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj trovy konania, alternatívne napadnutý rozsudok zruší v celom rozsahu a vec vráti súdu 1. stupňa na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si navrhovateľ uplatnil a vyčíslil aj trovy konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrili prostredníctvom spoločného právneho zástupcu odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne. Uvádzajú, že súd prvého stupňa vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu, no z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru odporkyne a vedľajšieho účastníka zmluva nebola uzavretá vzhľadom na vady kontraktačného procesu. Neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom a preto s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka je neplatná. Niet sporu o tom, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou a preto sa riadia režimom Občianskeho zákonníka. Odporkyňa a vedľajší účastník poukázali na novelu ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedli, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd podľa ich názoru nesprávne právne posúdil vec v otázke vzniku zmluvy. Poukázali na samotný proces kontraktácie, na jeho nedostatky, ktoré majú významné právne následky na daný vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou. Možno mať dôvodné pochybnosti ohľadom vzniku zmluvy vzhľadom na určitosť návrhu, respektíve jeho akceptáciu. Samotný proces vzniku začal podaním žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 14.07.2009. Tento jednostranný úkon odporkyne - teda žiadosť je svojou povahou žiadosť o poskytnutie úveru (návrhom). Následne navrhovateľ schválil žiadosť dňa 20.07.2009. Tento moment považujú za podstatný, keďže až schválením žiadosti predkladá navrhovateľ návrh na uzavretie zmluvy odporkyni. Tento nový návrh mala odporkyňa akceptovať, keďže išlo o prijatie návrhu so zmenami oproti návrhu odporkyne. Toto sa však nestalo. Žiadosť/zmluva trpí vnútorným obsahovým rozporom. Pôvodný návrh odporkyne nebol akceptovaný obsahovo rovnakým úkonom navrhovateľa. Týmto nemohlo dôjsť k akceptácii návrhu navrhovateľom, ale len k novému návrhu na uzavretie zmluvy. Tento nový návrh však nikdy nebol akceptovaný odporkyňou. Zmluva nevznikla z dôvodov nedodržania písomnej formy. Pokiaľ teda navrhovateľ poskytol odporkyni finančné prostriedky vo výške 2286,27 eur, no odporkyňa zaplatila navrhovateľovi spolu 2875,08 eur, nemá navrhovateľ s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 451 Občianskeho zákonníka nárok na zaplatenie žiadnej sumy od

odporkyne. Odporkyňa i vedľajší účastník na strane odporkyne taktiež namietali obsahové nedostatky zmluvy o revolvingovom úvere. Majú za to, že prvostupňový súd správne posúdil obsahové nedostatky v náležitostiach zmluvy. Obsah zmluvy v zmysle dodatkov naformulovaný navrhovateľom sa javí v zmysle ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka neprijateľnými zmluvnými podmienkami a teda neplatnými ex tunc. Takéto zmluvné dojednania sú nevyvážené, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda predstavujú v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka neprijateľnú podmienku. Obsah zmluvy nebol individuálne dojednaný, nakoľko spotrebiteľ nemohol pred podpisom zmluvy ovplyvniť jej obsah. Odporkyňa mohla zmluvu iba podpísať, respektíve nepodpísať. Odporkyňa a vedľajší účastník taktiež tvrdia, že navrhovateľ v konaní uplatňuje neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi a preto sú neplatné. Navrhovateľ sa takýchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. Taktiež zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v dôsledku čoho je nutné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. V závere vyjadrenia odporkyňa i vedľajší účastník na strane odporkyne uviedli, že majú za to, že odporkyňa vrátila všetky finančné prostriedky, ktoré jej poskytol navrhovateľ. Na základe uvedeného potom navrhujú rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že súd návrh zamietne. Pre prípad úspechu si uplatnili a vyčíslili aj trovy odvolacieho konania.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu podľa ustanovenia § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie.

V ustanovení § 221 ods. 1 O.s.p. sú citované vady, pre ktoré je možné, respektíve nutné rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V zásade ide o vady, ktoré sú porušením základného práva účastníka na spravodlivý proces, ktoré je zaručené Ústavou a ostatnými právnymi normami. Za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, prípadne zistený zásadný nesúlad konštatovaní a dôvodov obsiahnutých v odôvodnení rozhodnutia súdu so skutočnosťami, ktoré vyplývajú z obsahu spisu, nakoľko sa tým účastníkovi konania odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov a odníma sa mu tým možnosť riadne konať pred súdom. Za najzávažnejší nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu je nutné považovať aj nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a tým logicky aj následné neprávne právne posúdenie veci. Takouto vadou je postihnutý aj odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu.

Odvolací súd po oboznámení sa s dôvodmi odvolania, s písomnými podaniami obsiahnutými v spise, no najmä po dôkladnom oboznámení sa s listinnými dôkazmi predloženými v konaní konštatuje zásadný rozpor zisteného a preukázaného skutkového stavu s obsahom odôvodnenia rozsudku. Súd prvého stupňa nebol pri oboznamovaní sa s obsahom návrhu na začatie konania a následne aj s obsahom predložených listinných dôkazov dôsledný, nakoľko konštatovania obsiahnuté v odôvodnení rozsudku sú v priamom rozpore s tvrdeniami navrhovateľa obsiahnutými v návrhu, no čo je zásadné, sú v rozpore s preukázaným skutkovým stavom veci, teda v rozpore s obsahom listinných dôkazov, pričom súd sa v dôvodoch rozhodnutia nevysporiadal s týmto rozporom napr. tým, že by eventuálne vysvetlil, prečo neakceptoval skutočnosti vyplývajúce z návrhu na začatie konania, ktoré tvrdenia navrhovateľa sú navyše podporované aj listinnými dôkazmi. Neobstojí predovšetkým konštatovanie súdu, že navrhovateľ poskytol odporkyňi len takzvaný klasický úver, ako ani konštatovanie súdu, že odporkyňa žiadnu ďalšiu sumu podľa úverovej zmluvy nečerpala, takže odporkyňi nebol navrhovateľom poskytnutý revolvingový úver. Neobstojí ani konštatovanie súdu, že navrhovateľ poskytol odporkyňi finančné prostriedky len vo výške 1493,73 eur. Takto konštatované skutočnosti, na základe ktorých potom aj súd 1. stupňa meritórne vo veci rozhodol, sú však v rozpore s obsahom spisu a s listinnými dôkazmi.

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania datovaným dňa 21.11.2013 domáhal voči odporkyňi zaplata sumy 1641,08 eur spolu s príslušenstvom. Hmotnoprávny základ uplatneného nároku vyplynul z právneho vzťahu založeného na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.07.2009, uzatvorenou medzi navrhovateľom, ako veriteľom a odporkyňou, ako úverovou dlžníčkou. V návrhu na začatie konania v bode I. navrhovateľ tvrdí, že uzavrel dňa 20.07.2009 s odporkyňou zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 1493,73 eur za dohodnutých podmienok. V

poslednej vete tohto bodu návrhu navrhovateľ taktiež tvrdí, že v súlade s ustanovením zmluvy poskytol odporkyni aj revolving dňa 22. 11. 2010 vo výške 1231,68 eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 12 mesačných splátkach za dohodnutých podmienok. Z uvedeného tvrdenia by potom malo vyplynúť, že išlo o dve samostatné úverové vzťahy, o takzvaný klasický úver čerpaný vo výške 1493,73 eur a poskytnutý odporkyni dňa 20.07.2009 a o následný takzvaný revolving poskytnutý odporkyni dňa 22. 11. 2010 vo výške 1231,68 eur. Skutočnosť, že bol okrem úveru poskytnutý odporkyni aj revolving a to dňa 22. 11. 2010, nasvedčuje aj predložený listinný dôkaz obsiahnutý na č.l. 9 spisu, označený ako Karta klienta I. H., z obsahu ktorého vyplýva, že bola poskytnutá odporkyni čiastka úveru 1493,73 eur a táto jej bola vyplatená dňa 20.07.2009 a taktiež aj revolving poskytnutý podľa údajov obsiahnutých v tejto karte vo výške 1965,74 eur a vyplatený bol odporkyni dňa 22. 10. 2010 vo výške 879,31 eur. Existuje tak zásadný nesúlad medzi skutočnosťami vyplývajúcimi z predložených listinných dôkazov, tvrdeniami navrhovateľa obsiahnutých v návrhu na začatie konania so skutočnosťami, ktoré sú obsiahnuté v odôvodnení rozsudku. Pokiaľ aj sám navrhovateľ v odvolaní uvádza, že k poskytnutiu o revolvingu (ako v poradí 2. úveru) nedošlo a túto skutočnosť navrhovateľ ani netvrdil, bude nutné následným procesným postupom súdu odstrániť rozpornosť v tvrdeniach samotného navrhovateľa obsiahnutých v návrhu na začatie konania a podporované listinným dôkazom so skutočnosťami uvádzanými v odvolaní (hoci nemožno vylúčiť ani blanketárnosť podávaných odvolaní právnu zástupkyňou navrhovateľa) a to vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z listinných dôkazov. Bude taktiež úlohou okresného súdu po ozrejmení si tejto skutočnosti sa následne vysporiadať aj s právnou argumentáciou obsiahnutou vo vyjadrení odporkyne a vedľajšieho účastníka k odvolaniu navrhovateľa.

Odvolací súd tak bez toho, aby za daného stavu potvrdzoval či vyvracal oprávnenosť a zákonnosť uplatneného nároku v danej veci konštatuje, že okresný súd meritórne rozhodol vo veci na podklade nedostatočne zisteného skutkového stavu veci; v odôvodnení rozsudku si osvojil konštatovania, ktoré sú v rozpore s listinnými dôkazmi a s tvrdeniami navrhovateľa a to bez hodnoverného zdôvodnenia takýchto svojich úvah a bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom vysporiadal s rozdielnym tvrdením navrhovateľa podporovaným listinným dôkazom a svojimi konštatovaniami. V dôsledku toho, že konštatovania obsiahnuté v rozsudku nekorešponujú so skutkovými tvrdeniami navrhovateľa ani s obsahom spisu, odôvodnenie rozsudku bez náležitého vysvetlenia takýchto zásadných rozporov neobstojí.

Vzhľadom na všetky uvedené rozpornosti v konaní, nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie rozsudku súdu a nedostatočnosť zisteného skutkového stavu potom odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu podľa ustanovenia § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.